

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713215842
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8713215842.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX P., U. XXXX/XX, zastúpený Mgr. Juraj Berčo, advokát, so sídlom 052 01 Spišská Nová Ves, Zimná 59 proti žalovanej: O. P., C.: XX XXX XXX, so sídlom XXX XX P., V. XXX/XX, za účasti intervenienta na strane žalovaného: R. - F. P., C.: XX XXX XXX, so sídlom XXX XX V., Y. E. v konaní o zaplatenie XX.XXX,- Eur s prísl., o odvolaní žalovaného a intervenienta proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 11C/234/2013-384 z 05.03.2020 takto

rozhodol:

I. Ruší rozsudok v napadnutej časti výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 314,40Eur a v napadnutej časti výroku II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 13.110.48Eur a v tejto časti konanie zastavuje.

II. Mení rozsudok vo výroku V. o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným tak, že žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu z prisúdenej sumy s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením a vo výroku VI. o trovách konania medzi žalobcom a intervenientom tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči intervenientovi nepriznáva.

III. Stranám a intervenientovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi z titulu bolestného sumu vo výške 314,40 Eur s 5,50 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 25.10.2013 do zaplatenia; II. výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu vo výške 13.110,48 Eur s 5,50 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 25.10.2013 do zaplatenia; III. výrokom v časti istiny 13.770,12 Eur s príslušenstvom konanie zastavil; IV. výrokom v časti úroku z omeškania nad 5,50 % ročne žalobu zamietol; V. výrokom rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % a VI. výrokom rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov konania voči intervenientovi v rozsahu 100 %.

2. Učinil tak po tom, ako bol jeho pôvodný rozsudok, č.k. 11C/234/2013-293 z 15.06.2017 v spojení s dopĺňacím rozsudkom, č.k. 11C/243/2013-339 z 17.05.2019, uznesením odvolacieho súdu, č.k. 12Co/95,96/2019- 362 z 17.10.2019 (čomu ešte predchádzalo uznesenie odvolacieho súdu, č.k. 19Co/96/2018-331 z 07.03.2019 o vrátení veci na postup podľa § 225 CSP) v jeho napadnutej časti, t.j. vo vyhovujúcich výrokoch, iba čo do priznania úrokov z omeškania a vo výroku o trovách konania zrušený a vec mu bola v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Úlohou súdu prvej inštancie tak bolo nanovo posúdiť okamih omeškania žalovaného, ustáliť správnu výšku úrokov z omeškania a rozhodnúť o celom predmete sporu.

4. Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalovaný a intervenient vystupujúci na jeho strane. Z obsahu odvolania žalovaného nepochybne plynie, že ho napadol v I. a II. vyhovujúcom výroku, avšak iba čo do tam priznaných istín, konkrétne z titulu bolestného vo výške 314,40 Eur a z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 13.110,48 Eur, tu poukazujúc na existenciu prekážky právoplatne rozsúdenej veci, lebo uvedené nároky boli právoplatne priznané v tomto spore rozsudkom, č.k. 11C/234/2013-293 z 15.06.2017, keďže ten nebol vo výrokoch priznávajúcich tieto nároky žalobcovi odvolaním napadnutý. Priznané nároky boli už žalobcovi vyplatené dňa 03.08.2017. Súčasne žalovaný odvolaním napadol súvisiace výroky V. a VI. o trovách konania, majúci jednak za to, že pri rozhodovaní o trovách konania medzi ním a žalobcom mal súd vychádzať z pomeru úspechu a jednak na to, že intervenient nie je stranou v spore a preto nemôže byť zaviazaný na náhradu trov. Mal za to, že boli naplnené odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/ a d/ CSP (nesplnenie procesných podmienok a iná vada konania). Pokiaľ ide o odvolanie intervenienta, ten ho napadol vo výroku VI., majúci za to, že rozhodnutie v tejto časti trpí vadou nepreskúmateľnosti s tým, že niet v tomto prípade zákonného dôvodu, aby bol aj on zaviazaný na úhradu trov konania. Mal za to, že bol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (nesprávne právne posúdenie veci).

5. Žalobca vo svojom vyjadrení ku odvolaniu žalovaného a intervenienta súhlasil s existenciou prekážky právoplatne rozsúdenej veci v časti priznaných nárokov titulom bolestného a SSU, ktorý nedostatok je podľa jeho názoru možné napraviť zrušením rozhodnutia v tejto časti, avšak bez potreby súčasného zastavenia konania. Pri rozhodovaní o trovách konania medzi ním a žalovaným treba vychádzať z toho, že žalobca bol čo do základu úspešný a preto mu patrí plná náhrada trov z prisúdenej sumy. Výrok o trovách konania medzi ním a intervenientom považoval za nesprávny.

6. Žalovaný a intervenient následne vyjadrili vzájomný súhlas s podanými odvolaniami. Ďalšie podania do rozhodnutia odvolacieho súdu dané neboli.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 360 ods. 2 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, d/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) bolo oznámené a dospel k záveru, že rozsudok je v napadnutej časti vecne nesprávny, čím boli splnené podmienky pre jeho čiastočné zrušenie ako i čiastočnú zmenu podľa § 389 ods. 1 písm. a/, § 388, § 390 CSP.

8. Z obsahu spisu plynie, že súd prvej inštancie svojim rozsudkom, č.k. 11C/234/2013-293 z 15.06.2017 v spojení s dopĺňacím rozsudkom, č.k. 11C/243/2013-339 z 17.05.2019 rozhodol nasledovne:

· „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu bolestného sumu vo výške 314,40 eur s 5,75 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 25.10.2013 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

· Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu vo výške 13.110,48 eur s 5,75 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 25.10.2013 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

· V časti istiny 8.898,- eur súd konanie zastavuje.

· Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu“.

· Súd konanie v časti istiny 3 872,12 eur s 5,75 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 12 770,12 eur od 25.10.2013 do zaplatenia zastavuje“.

9. Voči uvedenému rozsudku bolo podané odvolanie zo strany žalovaného, to však nesmerovalo voči tej časti vyhovujúcich výrokov, ktorými boli žalobcovi priznané nároky titulom bolestného vo výške 314,40 Eur a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 13.110,48 Eur. Odvolaním bola napadnutá iba časť vyhovujúcich výrokov, ktorými boli žalobcovi priznané aj úroky z omeškania z týchto istín a súvisiaci výrok o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným. O uvedenom odvolaní bolo rozhodnuté odvolacím súdom uznesením, č.k. 12Co/95,96/2019- 362 z 17.10.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie bol vo vyhovujúcich výrokoch, iba čo do priznania úrokov z omeškania a vo výroku o trovách konania zrušený a vec mu bola v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne bolo potrebné rozhodnúť aj o zastavení konania, čo do zaplatenia sumy 1.000,- Eur s prislúšenstvom z tejto sumy.

10. Z vyššie uvedeného je zrejme, že pochybil súd prvej inštancie, ak v tu napadnutom rozsudku opätovne rozhodol aj o priznaní nárokov titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, hoc o týchto nárokoch už raz právoplatne rozhodol. Uvedený nedostatok možno napraviť iba zrušením rozsudku a zastavením konania v tejto časti, a to z dôvodu existencie prekážky rozsúdenej veci (§ 230, § 389 ods. 1 písm. a/, § 390 CSP).

11. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania na súde prvej inštancie medzi žalobcom a žalovaným. Súd prvej inštancie síce správne priznal žalobcovi plnú náhradu trov prvoinštančného konania vychádzajúc z toho, že jej výška výlučne závisela od jeho úvahy, resp. znaleckého posudku, no vo výroku opomenul uviesť, že táto plná náhrada patrí žalobcovi iba z prisúdenej sumy (viď body 22. a 23. ostatného zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu) . Preto odvolací súd postupom podľa § 388, § 390 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V. o trovách konania na súde prvej inštancie medzi žalobcom a žalovaným tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

12. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania na súde prvej inštancie medzi žalobcom a intervenientom. V dôvodoch rozhodnutia súdu prvej inštancie chýba akákoľvek zmienka o úvahe súdu, ktorá ho viedla k záveru, že je na mieste na náhradu trov konania zaviazat' aj intervenienta. Rozhodnutie v tejto časti je tak nepreskúmateľné. Treba však uviesť, že intervenient nie je stranou sporu, je zúčastneným subjektom sui generis, ktorý v súdnej veci netvorí so žalovanou stranou procesné spoločenstvo, preto ho nemožno ani zaviazat' na náhradu trov konania, hoc vystupoval na neúspešnej strane. Z uvedeného dôvodu je potom na mieste výrok VI. rozsudku súdu prvej inštancie postupom podľa § 388 CSP zmeniť a žalobcovi voči intervenientovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznať. Je potrebné taktiež uviesť, že výrok, že „žalobca má právo na náhradu trov konania.....“ už nemá v CSP oporu. Výrok má znieť „...priznáva nárok na náhradu.....“

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a čl. 4 Základných princípov CSP. Bolo by v súdenom spore v rozpore so zásadou spravodlivosti, keby odvolací súd priznal „opticky“ v odvolacom konaní úspešnému žalovanému a intervenientovi náhradu trov konania vo vzťahu k „opticky“ v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi, do práv ktorého bolo bezpochyby zasiahnuté, pričom odvolaním bol úspešne spochybňovaný iba nesprávny postu súdu, ktorý nemožno pripísať na ťarchu žalobcu. Preto odvolací súd vyslovil, že stranám sporu a intervenientovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

14. Obiter dictum odvolací súd dodáva nasledovné. Vadný je i výrok III. napadnutého rozsudku o zastavení konania v časti istiny 13.770,12 Eur s prísl. (ktorý odvolaním žalovaného napadnutý nebol), lebo úlohou súdu prvej inštancie bolo po zrušení pôvodného rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom rozhodnúť už iba o zastavení konania, čo do zaplatenia sumy 1.000,-Eur s prísl. (viď bod 25. ostatného zrušujúceho uznesenia). Uvedené potom už iba dokresľuje obraz o nepochopení záverov predchádzajúcich rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorými bol súd prvej inštancie inštruovaný, ako má vo veci ďalej postupovať.

15. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).